

Procentstat, knyttende sig til det af Finansministeren indbragte Lovudkast, men dog med væsentlige Afvigelser fra dette, vare ret brugbare; men istedetfor at forsøge deres Brugbarhed, hvilket vistnok kunde have været ønskeligt, har man paa et andet Sted hængt et Tillæg til, som jeg paa ingen Maade fandt, at jeg selv kunde gaae ind paa, eller troede, at Landstinget i det Hele vilde gaae ind paa. Da Lovforslaget kom tilbage i denne Skikkelse, forelaa altsaa det Spørgsmaal, om man skulde forsøge paa at føre det tilbage til den Skikkelse, som Mindretallet her i Thinget tidligere havde foreslaaet at give det; ligeoverfor den høitærede Finansministers Mening om, at der maatte slaaes ind paa en anden Vej, nu at forsøge at gaae den Vej vilde aabenbart ikke have ført til noget Resultat. Der blev altsaa kun det Spørgsmaal tilbage, om man enten skulde støtte Finansministerens i en anden Retning gaaende Forslag, eller om man skulde modsætte sig hele Lovforslaget; thi i et saadant Spørgsmaal forekommer det mig ikke at være rigtigt at ville kaste Ansvarer fra sig ved at forholde sig passiv. Efterat det nu er givet, hvad jeg ogsaa, da jeg traadte ind i Salen idag lige ved Slutningen af den høitærede Finansministers Foredrag, hørte ham yttre, at der i Finansministerens nye Forslag kun foreligger et Forslag til en Leilighedslov for en enkelt kort Periode, hvori Ingen er berettiget til at søge en Autoritet, hentet fra Landstingets virkelige Mening, for, hvorledes en Indkomststatlov for Fremtiden skal være, troer jeg da, Alt overveiet, at maatte støtte det foreliggende Forslag, og jeg skal ganske kort antyde, hvorfor. Jeg erkjender Rigtigheden af de af Finansministeren anførte Grunde for, at der virkelig i Dieblisset behøves nye Resourcer. Om jeg end kunde komme til den Overbeviisning, at vi vel kunde indvære nye Hjælpekilder i et Aar eller halvandet, vilde jeg dog sige, at det var aldeles rigtigt, at vi i det Dieblis, da vi have vedtaget et Lovforslag, der vil medføre varige, forsøgede Statsudgifter, ikke blot ved

vore Udtalelser, men ogsaa i Handling vise, at vi ere villige til at underkaste os selv disse større Udgifter og til at tilveiebringe de større Indtægter, som derefter behøves for at tilveiebringe den fornødne Balance. Men, selv om der ikke laa denne Betydning i Lovforslaget, men der blot var Tale om at fylde et midlertidigt Hul i Statskassen, saa troer jeg dog, at hele Landets Stilling i dette Aar er en saadan, at vi ikke bør styde den foreslaaede Byrde fra os; vi bør ikke styde den fra os i dette gunstige Aar for muligt at see den komme tilbage i et andet Aar, der kunde være ugunstigt. Jeg troer, at det er rigtigt, at vi baade i Almindelighed gjøre os fortrolige med en fremtidigt forsøget Skattebyrde, og at vi paa tage os den strax, selv om vi betragte den som en Forudbetaling, præsteret i gode Aar, for Aar, som maaskee ikke ville være saa gunstige. Det er af disse Grunde, at jeg vil stemme for Finansministerens Endringsforslag.

Sonne: Jeg har som Medlem af Mindretallet i Udvalget ikke kunnet anbefale Finansministerens Forslag, fordi det søger det forlangte Beløb tilveiebragt paa en Maade, som jeg ikke kan billige, og ad en Vej, som jeg heller ikke troer, det var nødvendigt at slaae ind paa. Jeg har imidlertid senere paany nøie overveiet Sagen, og jeg erkjender for mit Vedkommende den absolute Nødvendighed, der er for, at vi maade søge at faae skaffet en Balance tilstede i vor Statshusholdning gennem forsøgede Indtægter, og at det derfor er nødvendigt at tilveiebringe det i nærværende Forslag forlangte Beløb. Efterat det derhos nu er udtalt, hvad ogsaa jeg vil gjøre gjældende, at dette Lovforslag kun kan betragtes som et Forslag til en Leilighedslov, hvoraf der ikke i Fremtiden skal kunne hentes noget Bevist for, at det System, som deri indeholdes, er det rette, vil jeg derfor ogsaa bidrage Mit til, at de i samme omhandlede Indtægter kunne komme tilveie, og altsaa hjælpe Finansministeren med at faae dem paa den Maade, som han nu finder at være rigtigt,